

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ

TOY CHARLES FOLEY

(Άφιερώνεται σὲ μερικούς καὶ μερικές ἀπό τοὺς ἀναγνῶστες τοῦ «Μπουκέτου»)

Στὸ γραφεῖο τῆς συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ «Γλατική Μούσα». Ὁ κ. Φολλεμπάρ κάθεται στὸ γραφεῖο του καὶ κυττάει ἔνα χειρόγραφο, θτὰν ἔβαφνα μπαΐν μέσον σῶν δινευστρόθλους ἡ κ. ντ' «Ἐπονγίας».

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Εἰσαὶ ὁ κ. Φολλεμπάρ, δὲ ἀρχισυντάκτης τῆς «Γλατικῆς Μούσης»;

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Μάλιστα, κυρία μου.

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (μὲν ἀσύρητο ἐνθουσιασμό). — «Ω! μαίτη! Ἀγαπητὲ μου μαίτη! Πόσο εἰς' εὐτυχισμένη ποὺ κάνω τὴ γνωριμία σας!... Δὲν ἔρετε τί χαρά ποὺ νοιώθουμε ἔμεις, ἡ ἐπαρχιατοιςίας σας, δτὰν ἀντικρύζουμε ἀπό τὸ κοντά τοὺς συγγραφεῖς ποὺ λατρεύουμε ἀπό μακρά. «Ω! ναι, ἀπό μακρά... Νά, ἔνο, π. χ., ἥθετα πό τὸ «Ἐπονγίας» τῶν Κάτω «Ἀλπεων, ἔκανα ὅτακόσια δέκα χιλιόμετρα, μόνο καὶ μόνο για νὰ σάς εἶδω... (Μὲ μιά συγκίνησι ποὺ μεγαλώνει ὀλοένα). «Ω! μαίτη!... «Ω! ἀγαπητή μου μαίτη...»

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — «Ω! σᾶς παρακαλῶ, ἀσπατήτη κυρία!... Προσέρχεται νὰ μάλιστα πάτητε, γιατὶ δὲν ἔχουμε ἄδων κοντά φαρμακεῖον. (Ἡ κυρία κάθεται).

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (ποὺ γαλήνια). — «Ο, τι γράφετε, ἀγαπητὲ μου μαίτη, μὲν ἑνδυσιάζει καὶ μὲν γοητεύει συγχρόνως...»

«Ἔχετε μᾶς τέτοια τείνασσοις!... Κ' ἡ ποὺ ἀστινάτες φράσεις σας λικινίζουν τὴν ψυχή καὶ γαργαλάνε τὴν καρδιά. «Ω! μαίτη, τὸ πρόσωπό σας εἰν ἐντελῶς δομοὶ μ' αὐτὸ ποὺ εἶχα διερεύτη...» «Όλα μ' ἐνθουσιάζουν σας σᾶς, δῶς καὶ δὸ τόνος τῆς φωνῆς σας.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (ἀπό μέσα του). — «Ἡ κρίσις της τὴν ξαστιάνει...»

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Εἰμισι εξερελλαμένη, ἔρετε, μὲ τὴ Γλατική Μούσα σας... Τὴν πειραμένα κάθε θδούμαδα μὲ περπετοῦ... Τρέχω νὰ προπάντησο τὸν ταχυδρόμο καὶ δτὰν μοῦ δίνη τὸ ἀγαπημένο μου περιοδικό σας, τὸν ἀγκαλιάζω καὶ τὸν φιλάω...»

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Τι εὐτυχισμένος ταχυδρόμος! Εἰνε νέος, κυρία;

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Ξέρω τί ἔχει; Μήπως ἔχω μάτια νὰ τὸν κυττάω... Μόλις τὸ θέλω τὰ θλέμματά μου προσληνούνται στὸ σάκκο του για νὰ δῶ ὃν ὑπάρχει ἕκει μέσα ἡ «Γλατική Μούσα». ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — «Ωστε εἰστε συνδρομήτρια μας;»

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Μάλιστα, εἴμι συνδρομήτρια σας ἀπό τὴν πρότη μέρη ποὺ ἀπέδοθη τὸ περιοδικό σας καὶ εἴμαι περήφανη γι' αὐτό.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (ἀπό μέσα του). — Αὐτὸ εἶνι εὔκολο νὰ τὸ ἔξακριθώσω. «Έχω αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸν κατάλογο τῶν συνδρομητῶν προστά μου. (Δυνατά). Καὶ τ' ὅνομα σας, κυρία;

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (ἀνήσυχη καὶ στενοχωρημένη). — Ξέρετε... Ξέρετε... Θά σᾶς δύσουλγήσω δτὰν δὲν ἔχω χειρογραφή συνδρομητρία σας μὲ τ' ὅνομα μαῖς νεαράς μου φίλης... Πιού δὲν τ' ὅνομα τῆς πρώτης σας συνδρομητρίας; ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Σαμπούλαρ,

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Αὐτὸ ἀκριθῶς εἰνε τ' ὅνομα τῆς φίλης μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας τὸν κατάλογο τῶν συνδρομητῶν)! Εὐτύχιος Σαμπούλαρ... «Ωστε ἡ φίλη σας λέγετε Εὐτύχιος;

«Ἡ κ. ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (στενοχωρημένη). — Εἰνε, εἰνε τ' ὅνομα τοῦ συζύγου της. Ξέρετε, ή νεαρά μου φίλη εἶνε πατέρεμένη... μ' ἔνα νεαρό διανοούμενο.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας στὸν κατάλογο). — «Εὐτύχιος Σαμπούλαρ, παντοπόλης, Μάγχητα... Χμ... «Ἡ Μάγχη καὶ ἡ Κάτω» Λάπει, δύπω μοῦ φύνεται, δὲν συνορύουν καθόλου, κυρία. «Ασφαλῶς, ἡ φίλη σας θά σᾶς στέλνει τὸ φύλλο σας μὲ μεγάλη καθυστέρησι...»

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (ταραχγένη). — Μα... να... Καὶ γι' αὐτὸ ὅκριθῶν ἥρθα νὰ ἔγραφω για τρεῖς μήνες μὲ τ' ὅνομά μου αὐτὴ τὴ φορά.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Τὸ ταμεῖο εἶνε στὸ βάθος τοῦ διαδρόμου, δρίστερά... Θέλετε νὰ σᾶς δηγήσασθε ὃς ἔκει;

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Βέβαια. Μονάχα... μονάχα θά κρείτα προτυγουμένων νὰ σᾶς ουμεύσουευθ, δχι πειά ώς ἀναγν-

στρια, μᾶ σᾶν μιὰ γυναικα ποὺ πρωτοπαρουσιάζεται στὴ φιλολογία...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (καρτερικά). — «Α! ἀφοῦ εἰν ἔτισι, καθῆστε, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (θυάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπη της ἔνα μάτσο χειρογράφων). — Σᾶς φέρων, κύριε, τὸν καρπὸ τὸν στοχασμῶν καὶ τῶν διεριπολήσων μιᾶς ψυχῆς τρυφερῆς ποὺ τὴν πλήγωσε ἡ ζωὴ καὶ πού...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — «Αφήστε τὸν προλόγους, κυρία. Αὐτοὺς μπορεῖτε νὰ τοὺς βάλετε στὸ βιθύριο σας...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (δίνοντάς του περιοδικὸ σας, τὸ πατείνα). — Επικαλόδους τὴν ἐπιεικεία σας. (Ψύγωντας σκουνασιάθτη τὸν καρπό της). Καὶ ἔχω τις μερικὰ δικαιώματα σ' αὐτὴν τὴν ἐπιεικεία. Μιλάω ποὺ γιὰ τὸ περιοδικό σας, κ.ι.ρ. ε. μιλάω σ' δὸλο τὸ κόσμο καὶ κανω τὸ δύνατα δυνατά γιὰ νὰ τὸ διαδώσω... Στὴν πόλη μας, ξέρετε, δῆλο ἔχουνται συμποσιούσου στὸ γούστο μου. «Έχω μεγάλη ἐπίδρασις ἐκεῖ κάτω... Τηρούμενων τῶν ἀναλογιῶν, μὲ θεωρώντων λίγο σὰν τὴ Γεωργία Σάνδη τῆς ἐπαρχίας.. (Μὲ ὑπερηφάνεια). Φτάνει νὰ πῶ μια λέξι κι' ἀμεων δ' ὅμηρος, ὃ συμβολιογράφως, δ' ταπιάς, ἐξάδελφος μου διοικητής τοῦ πυροσθετικοῦ λόγου θά ἔγγραφον συνδρομητα... «Εγώ, δύος μὲ βλέπετε, μπορῶ νὰ σᾶς γράψω εἰκόσι συνδρομητάς...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας). — Τὸ ποίημά σας τὸ λέτε σονέτο... Καὶ δικαὶος ἔχει σαράντα τρεῖς στίχους.

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Ε, λοιπόν;

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — «Ἐνα σονέτο δὲν πρέπει νάχη περισσότερους ἀπὸ δεκατέσσερες στίχους.

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Είνε, ξέρετε, ἔνα σονέτο χωρίς μορφή.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν τὸ ποικιλασθανεῖ αὐτὸ ποὺ λέτε...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Α! τὴν ποίηση δὲν είνε ἀνάγκη νὰ τὴν καταλαβανεῖς κανεὶς... Ἀρκεῖ νὰ τὸ διαισχλάτει...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Μά καὶ οἱ στίχοι σας δὲν είνε καλοί. (Διαβάζοντας):

«Ω πάλιεικον μοῦ κρίνε, χειρώναις τῷροι εἰν!

Τὸ πάν, φεῦ, μαρανήνη, τὰ δύση καὶ τὰ θεύτη...

Αὐτὸ δὲν λέει τίποτε, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — Αὐτὴ μπορεῖ νὰ είνε δῆκη σας ἐντύπωσις... Εξ αὐτοῦ δέν παρουσιάζει τὸ ποιημά μου αὐτὸ δάριστούργημα... Τὸ έγγραφα κάποτε ποὺ ήμουν δρόσωστη ἀπὸ ἐγκεφαλική ἀναιμία... Μά πάρτε καὶ δέστε τώρα αὐτὸ τὸ ποιημά μου... Δὲν πιστεῖν νὰ ξέχετε καμιαία διτίρφοι δτε είνε ἀριστούργημα (τοῦ διενεταντού λίγο χειρόγραφο).

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ (διαβάζοντας):

«Ἡ σωτή!... «Ἡ σωτή!...

«Ω! νὰ μην είσω τίποτα...

Νὰ ζωντανεῖς στὸ χαρτὶ τα πρέματα τ' ἀνείστω!

«Ω! κι αὐτὸ, κυρία μου, δὲν είνε δημοσιεύσιμα...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Ω! τι λέτε; Οἱ έξαδελφοί μου μοῦ εἴπε πῶς είνε δριστούργημα... Τὸ ίδιο μοῦ εἴπε κ' ἡ σύζυγος τοῦ συμβολαιογράφου... «Ἐξ αὐλοῦ, πρέπει νὰ λάβετε ὅπ' μοῦ σας δτε δὲν θά διηγραφή συνδρομήτρα σας ἀν δὲν μοῦ δημοσιεύσετε ἔνα ἀπὸ τὰ ποιήματά μου αὐτοῦ.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε ἀδύνατον, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειται μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Προκειται καὶ περιθώριον εἰκόσι μένα στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειται μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειται μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — Είνε δρόσεστη, κυρία...

«Ἡ κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ. — «Συγνόντης της τσέπης της, διαπρατικό. — Συλλογισθήσετε δτε δὲν δέν προκειτai μόνο γιὰ στὴν δρόσεστε μὲ τόπο περιφρόνηση... Τὸ ίδιο καὶ συνδρομήτρα σας δτε δὲν δέν μοῦ δημοσιεύσετε τὸ ποίημά μου.

ΟΜΙΧΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2230)

ούτόν. "Άκουσε τὸν θόρυβο τοῦ μοτέρ του, μά δὲν εἶχε δεῖ τί πως... Αὐτή ή εὐλογημένη δύμηλη τὰ ἔκανε δλά δάρτα του.

Ο Νέλσον, μὲ τὸ φορτίο του στοὺς ώμους του, προχωροῦσε ἀργά. Ή δύμηλη ποὺ τὸν προστάτευε, τὸν ὑποχρέωνε ἐπισῆς νά είνε καὶ προνοητικής.

"Εξαφανι, μπρός στά πόδια του, ἔνοιωσε μᾶλλον παρέ εἰδε τὸ κενὸν ποὺ ἔχασκε ἀπό κάθη του.

Τὴν ίδια στιγμή δό Μάκ Βάρι σάλεψε καὶ πρόφερε μερικές ἀκόμια ἀκτανόητες λέξεις. Τότε δό Νέλσον, καταβάλλοντας μιά ὑπέρτατη προσπάθεια διασκήνωσε τὸ φορτίο του καὶ τὸ γκρέιμα μὲ τὸ κεφάλι προστάσι στὸ κενόν. "Ηέρε — τὸ εἶχε δεῖ πρόσλιγον, ὅταν ἔνανθρε δῶς τοὺς θρόγχους αὐτούς — δῆτι ὑπῆρχαν κάτω μάπτοιοι, αἰχμηροὶ θρόγχοι, δησπού δὲ τέτεκτιθ δά συντριθέστων.

"Οταν οἱ ἀστυνομικοί μπήκαν στὴν κάμαρη του, δό Νέλσον ὄφροι στὸ κρεβέττο του. Είχε ἀποκομηθῆ ἱκανοπιέμενος ἀπό τὴν ἐπιτίχη του. Μία ξύπνησε διαποδόντας καὶ, καθὼς εἶδε τὸν Μάκ Βάρι μπροστά του, νήνιος πώς θάλει φάτατα.

— Δέν εἰσαι τόσο πονηρός δῶσ φαίνεσαι! Νέλσον! — τοῦ εἶπε ὁ νεαρὸς ἀστυνομικός. "Εσύ μὲ ψόθησες νά σωθῶ, ἔγαζοντάς μου τὸν ρούχα μου καὶ τὰ παπούστια μου... Καὶ, ξέρεις, τὸ κρύο νερό μ' ἔκανε νά συνέλθω ἀπό τὸν ναρκόπιθο που μὲ ποτίσεις..

— Μά οι θρόγχοι; τραύλισε δό Νέλσον πού τὸ εἶχε χαμένα. Πῶς δὲν ἔγινες λυδώμα σ' αὐτούς;

— Οι... θρόγχοι; ξαναεἴπετε δό Μάκ Βάρι, μή καταλασθαίνοντας.

Καὶ γύρισε πρὸς τὸν ἀστυνομικούς πού τὸν συνέδευσαν, κυττάσσοντας τοὺς ἔρωτηματικά. Αὐτοὶ τότε τοῦ φυθύρισαν μερικά λόγια πού δό Νέλσον δὲν τὰ ἔκουσε.

— Γιας είδα ωστόσο αὐτούς τοὺς πελώριαν θράχους τὴν πρώτη φορά πού πήγαι στὴν ἀκτή! Φυθύρισε δὲ κακούργος.

— Ναι, τοῦ ἀπάτησε δὲν ἀστυνομικός, αὐτοὶ οἱ θρόγχους καὶ τοὺς εἰδεῖς πραγματικά τὴν ώρα τῆς ἀμποτίδας. Μά θέλησες νῦ μὲ ξεκάνης, χωρὶς νά λογαριάσῃς τὴν παλίρροια. Καὶ θ' ἀγόνης χωρὶς ἀλλο δῆτι παλίρροια εἰνε πο μεγάλη σ' αὐτές τις ἀκτές ἀπ' ὅπλο τοῦ κέρδους... Τὰ νερά λοιπὸν εἶχαν ἀνεβῆ πολὺ, ὅταν μὲ γκρέμισες κάτω κι' ἔτοι μπόρεσι νά κολυμπήσω πού δηλοῦ μου τὸν ἀνεοί.

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν συντρόφους του πρόσθεσε:

— Τί τούχη ἀνέπιπτη γιά μά δύμηλη!... Αὐτή μ' ξύωσε... Πέραντα κατόπιν τις χειροπέδες στὸν Νέλσον.

— Ο κακούργος ψλαστημόσε μὲ λόγοια;

— Νά πάρη διάβολος τὴν δύμηλη! Κι' ἔγω πού τὴ νόμιζα γιά συνένοχό μου ...

W. R. BIRD

ΜΟΛΙΕΡΟΣ, Ο ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2246)

οῦνται, σναψε ἔνα κερί... Ή μικρή φλόγα ἄρχισε νά χορεύει ἀνήσυχη, ρίχνοντας στὸν τοίχο φανταστικές σκιές.

Ο Μολιέρος κοίτανταν ξαπλωμένοις στὸ κρεβέττοι του... Κι' ἔξαφνα ἀπό τὸ στόμα του ἄρχισε νά βγαίνει ἀφθονο αἷμα...

— Θες μου! φώναξε δό φίλος του Μπαρόν που παρατεκόταν διπλα του.

— Δέν είνε τίποτε! τοῦ ὀπάντησε καθηυχαστικά δό Μολιέρος. Δέν είνε ἡ πρώτη φορά... Πήγαινε νά φωνάξεις τὴ γυναίκα μου!...

— Ο Μπαρόν βγήκε ἔξω τρέχοντας.

Καθώς δνοιέτη τὴν πόρτα, σχηματίστηκε ρεῦμα κι' ἔσβυσε τὸ κερί...

— Οταν ἔπειτ' ἀπό μιά στιγμή, ξαναγύρισε μαζύ μὲ τὴν Ἀρμάδην, δό Μολιέρος ἥτιν νεκρός. Μαζύ μὲ τὸ κερί εἶχε οσύσει κι' ἡ ζωή του.

ΕΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2218)

αὐτὸ τὸ κρίνο καὶ γιά τὴν εύτυχι τῶν ἀνθρώπων, ζῆσε πάντοτε.

— Ή αὐγή πρόσθαλε... καὶ χρωμάτισε τὸν ὄριζοντα μ' ἔνα τριανταφύλλενο χρώμα. Τὸ μέδιον σώπασσον, μά δὴ καρδερίνες, ἡ ὑπόλαθρες καὶ τὰ σπουργίτια, προβάλλοντας τὰ κεφαλάκια τους καὶ τινάζοντας τὶς σταγόνες τῆς δροσιάς πού ἐλαμπαν στὸ φτερά τους, ἄρχισαν μὲ τὰ πιό χαρούμενα κελαδήματα τους νά χαρεπούν τὴν καινούργια ήμέρα...

— Η γῆ ξύπνωσε χαμογελαστή καὶ φωτεινή. Οι παλιοὶ θεοὶ είχαν πεθάνει. Μά δὴ ποιήσις, η Σοφία κι' ἡ Ωμορφιά τῆς έμειναν...

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΙΕΓΚΕΒΙΤΣ

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΑΣ ΓΚΡΕΤΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2232)

τοὺς δύο. Ή ἀλήθεια θὰ φανερωνόταν ἀπό τὴ μιά μέρα στὴν ἀλλή.

Καὶ, πράγματι, παρ' ὅλη τὴν ἔξυπνάδα της, η νέα γυναίκα δὲν κατώρθωσε νά κρύψῃ ἐπὶ πολὺν καιρὸν τοὺς δύο γάμους της. Κι' δταν μιθεύτηκε ἡ ἀλήθεια, δὲ καθένας ἀπὸ τοὺς συζύγους της συγχώρεσε μὲν τὴν ἀπίστη, ἀλλά ὅλη ἡ ὄργη του κι' μανία του έσπασε στὸν ἀντίγριό του. "Ενα-μίσος ἀγριό, ἀδυσώπητο τοὺς δύο θρώματας ἐναντίον ἀλλήλων κι' ὁ καθένας ὑπέθαλε μήναντον τὸν θάλλον.

Τὴν παραμονὴν δημος τῆς δίκης η Γιουάν Λι-Γιού, ἀπελπισμένη, ἀποφάσισε νά ἔξαφανιστῇ ἀπό τὸν κόδομο καὶ μιὰ δυνατὴ δόσις δπού ἔδωσε τέλος σ' αὐτὸ τὸ δράμα. Πρὶν αὐτοκτονήσῃ, η Γιουάν, ἔγραψε τὴν ἑνίκη σημείωσα στοὺς δύο συζύγους της: "«Δέν θέλω νά είμαι μεταξύ σας ἀφορμή διζηνοίας. Ακολούθω τὸν τύποντας σιωπηλίας».

Η κηδεία τῆς μεγάλης καλιτεχνίδος ὑπῆρξε μεγαλοπρεπεστάτη κι' ὅλη η Σαγκάνη τὴν παρακολούθησε. Τὸ φέρετρο μόνο τῆς Γιουάν στοίχισε ἑκατὸ χιλιάδες δολάρια: ήταν περιτοιχισμένο ἀπό ζάνια στέφανο λουλουδιῶν ἀπὸ σκαλιστὸ κι' δλοκάθαρο χρυσάφι.

Η ἐπικήδειες τελετές βάστηξαν ἐννέα ἡμέρες. Τὴν ἐνάτη μέρα ὥρηκαν κρεμασμένους ἀπὸ δύο δέντρα κοντά στὸν τάφο τῆς Γιουάν, τοὺς δύο συζύγους της.

ΖΩΑ ΠΟΥ ΚΛΕΒΟΥΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2222)

ξαναγυρίση στὸ δάσος, πήγαινε καὶ περιπλανιόταν γύρω ἀπ' τὰ ξύλινα σπίτια, στὰ δποία ἔμενε τό προσαπικό τοῦ ναυπηγείου. Εκεῖ, περνώντας τὴν προσοσκίδα μεταξύ τοῦ παράθυρα πού ήσαν διάπλατα ναυγίμενα, λόγω της μεγάλης ζέστης, ἄρπαζε διάφυρα ἔδυματα κι' ἀντικείμενα πού τύχαιναν μπροστά του. "Ἐπειτα, ξαναγυρίζοντας στὸ δάσος, τὰ παρέδιδε στὸν ἀφέντη του.

Ο Ζίνγκο ήταν τόσο ξέπινος, ώστε διάλεγε γιά νά κλέψῃ τὶς στιγμές πού δέν ήταν κανεὶς γύρω. Κι' δταν καμάρα φορά τὸν έθλεπε πανειστὶ τὴν ώρα πού ἔκλεψε, προσεποιεῖτο πῶς ἔπαιζε μὲ τὰ κλεμμένα ἀντικείμενα, τὰ πετοῦσε στὸ δέρα, τὰ ζανάπιαν, τὰ ποδοπατούσε μὲ τὰ πήγαινε καὶ τ' ἀφνε σὲ κανένα δόλιο σπῖτι.

Μά στὸ τέλος, ἀφοῦ παρατηρήθηκαν ἐπανειλημένες κλοπές, ἀντελθητικαὶ τὰ κόλπα του αὐτά, καὶ δό Ζίνγκο συνελήφθη.

Κι' ἔπειδη είχε πλήρη συναίσθηση τῆς πράξεώς του, δταν ἔκλεψε, κατεδάκισθη σὲ πέντε ἑτανά φιλάκιστι.

Αὐτή η καταδίκη θυμίζει τὶς καταδίκες ζώων κατὰ τὸν μεσαιωνικόν, δπότε τὰ ζωγράφια γιά κλοπές καὶ γιά άλλες ἐγκληματικές πράξεις.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2252)

— Επιστρέψατε μου τὰ ποιήματά μου, κύριε... "Αν είχαν ἀπό κάτω τὸ δύνομα ἐνὸς γνωστοῦ ποιητοῦ, θὰ τὰ δημοσιεύσατε... (Βάζοντας τὸ χειρόγραφα τῆς στὴν τοαντά της). — Δέν θὰ έγγραψω συνδρομήτρια σας...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — "Οπως θέλετε... "Ετοι δημος δέν θὰ φιλάτε τὸν ταχυδρόμο.

— Η κ. ΝΤ' ΕΣΠΟΝΓΙΑΚ (ἀπειλητικά). — Ξέρετε, κύριε, τί θα πῆ μεσός μιᾶς γυναικας ισχυρῆς στὴν πόλι της, δπως ἔγω. Ξέρετε, κύριε, δτι ὑπάρχουν στὸν Γαλλία 362 νομοί καὶ δτι 362 γυναικες πού ἔχουν κάποια επίδρασι στὸν νομό τους γινόντωσαν δεκτὲς δπως ἔγω ἔδω, τὸ περιοδικό σας θὰ ἔκλεινε...

ΦΟΛΛΕΜΠΑΡ. — "Α, κυρία, δτι δεχόμασιν 362 ἐπισκέψεις σὰν τὴ δική εις δέν θὰ ἀντείχη πειά. Θὰ πήγαινα κατ' εὐθείαν στὸ φρενοκομεῖον.

CHARLES FOLEY